

Pinchas “Pinchas”
Numeri 25:10–30:1
Koningen 18:46–19:21
Koningen 10-12

De Feesten, Alweer?

Deze Torah portie is als een roetsjbaan van emoties. We beginnen met het verslag van Pinchas die de zaken in eigen handen neemt en beslist dat in zijn kamp geen zonde zal binnenkomen. Zijn daden van ijver maken dat je je afvraagt waarom er niet meer geschreven is over deze man. Er wordt speciaal met hem een verbond gesloten, maar toch verdwijnt hij van de voorgrond. Men zou denken dat hij omwille van zijn daden meer belicht zou worden en hij misschien zelfs een leidersplaats zou krijgen, maar hij lijkt gewoon terug in de massa te versmelten.

We gaan dan verder naar Mozes die van Yah zelf de instructie krijgt om op de berg te klimmen om een blik te werpen op de plaats die zijn voeten vele jaren niet zal mogen raken. Een mens kan deze woorden gewoon niet lezen zonder diep treurig te worden. Men wordt, zelfs nu, zoveel jaren later, overmand door een verlangen om terug getransporteerd te worden - om de zaak van Mozes te bepleiten. Bijna twee volle boeken in de Schrift hebben we deel gehad aan het leven van deze man en hem nu zien tekortschieten brengt een diepe droefenis van binnen.

Nochtans is er iets interessant en zelfs een beetje vreemd dat plaats vind na deze verslagen. Stop eens even om dit te overwegen. Als jij Het Boek zou schrijven en over het volgende hoofdstuk zou nadenken, wat zouden jij en ik dan na de gebeurtenissen van Pinchas en Mozes schrijven? Zouden we een hoofdstuk wijden aan hoe de ijver van Pinchas te verkrijgen? Of één over hoe je emoties niet de overhand te laten krijgen over je daden?

Kijk maar eens waarover Yah besluit te schrijven na deze twee belangrijke verslagen. Hij brengt de mensen terug naar De Feesten! Wat? Wat hebben de feesten met twee mensen te maken die dood in een tent liggen en een leider die het Beloofde Land niet mag ingaan? Het antwoord voor ons, vandaag? Alles! Laat het me uitleggen.

Uiteraard heeft het jaar na jaar lezen van de verslagen van Pinchas en Mozes een invloed op ons. Uiteindelijk echter, zijn het de verslagen van andere mensen en hun dienst aan Yah. We kunnen deze verslagen naar buiten brengen zonder hen toe te laten het nodige werk te doen.

De Feesten echter zijn iets waaraan we zelf actief kunnen deelnemen, week na week en jaar na jaar. Ja, het is belangrijk te leren over anderen die Hem dienden, maar wat uiteindelijk veel belangrijker is, is hoe wij Hem vandaag dienen. De Schrift is niet geschreven opdat we een grote kennis over de geschiedenis zouden hebben, maar veeleer om wijsheid voor het huidige leven voort te brengen. De Feesten brengen een wekelijks, maandelijks en jaarlijks onderzoek in het leven van ieder van ons vandaag. De Feesten helpen ons om Zijn koers te blijven volgen.

Het zou een interessante studie zijn en ik daag je uit het te onderzoeken, te zien hoe veel keer, alleen maar in de Torah ons opgedragen wordt om De Feesten te onderhouden. Het antwoord zal zonder twijfel aantonen hoe belangrijk deze dagen zijn. Staat het er echter enkel opdat we de Feesten zouden vieren? Zouden we ons ook niet moeten afvragen hoe we ze dienen te onderhouden? Hier is mijn vraag. Als jij en ik overwegen om naar de Najaarsfeesten te komen, hoe bereiden we ons daar dan op voor? Zullen we gewoon doen wat we vorig jaar deden, of het jaar daarvoor? Je hebt de boodschap begrepen.

Overweeg even, is het houden van De Feesten iets geworden als het jaar na jaar lezen van het verslag van Pinchas en Mozes? Is het gewoon iets wat je doet of een plaats waar je naartoe gaat, zodat je het op je lijstje van dingen die je moet doen kan afchecken, net zoals je moet afchecken dat je de Torah portie van de voorbije week las?

Als, Yah er ons in de Schrift keer op keer aan herinnert Zijn Feesten te onderhouden, is het dan niet even belangrijk dat we niet alleen overwegen ze te houden, maar ook hoe we dat doen? Ik zou durven zeggen dat voor sommige mensen het houden van De Feesten zijn betekenis verloren heeft en niets anders is geworden dan gewoon een andere traditie met een Bijbelse tendens. Voor sommigen hebben ze niet meer betekenis, dan opdagen in de kerk voor Kerst, Moederdag en Pasen. Harde woorden, nietwaar? Hard, maar zonder twijfel waard om de vraag te stellen. In feite, als je bang bent om deze vraag aan jezelf te stellen, is ze al beantwoord.

De Najaarsfeesten naderen snel. Laten we nu opnieuw door deze Torah portie gaan - met niet alleen de vraag of we Zijn Feesten onderhouden, maar hoe we het doen en met welke houding. Voor mezelf geloof ik dat als we dit doen, we de werkelijk de ijver van Pinchas zullen vinden en waarschijnlijk zelfs Zijn kracht om ons te helpen tijden van zwakheid te overwinnen zoals Mozes die ontmoette.

De Feesten! Alweer? Als ze voor Hem zo belangrijk zijn, hoe belangrijk zouden ze dan voor ons moeten zijn? Verlies echter niet uit het oog, het is niet alleen DAT we ze onderhouden, maar HOE we ze onderhouden!

Mike Clayton www.joinedtohashem.com

Ned.vert.S.van Goethem